

РЕШЕНИЕ

№ 2216

гр. София, 19.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в
публично заседание на 17.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **4392** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 220 от Закона за митниците.

Образувано е по жалба на „АгриВиа Ойл“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК], чрез адв. П. Ц. срещу Решение № 32-731679/08.02.2024 г. на Директора на Териториална дирекция Митница В., с което е отказано издаване на сертификати за движение EUR.1 за стоката „нерафинирано сурово слънчогледово олио, насипно“, с код по КН 15121191, изнесено за Ю. А. с MD с MRN 23BG002002A02374B7 от 31.10.2023г., с №№ А., А., А., А.; А., А., А., А. както и на заменените сертификати за движение EUR.1 с №№ А., А., А., А., А., със сертификати за движение EUR.1 с № № А., А., А., А., А., а също и на заменените сертификати за движение EUR.1 с №№ А., А., А., А., А., със сертификати за движение EUR.1 с №№ А., А., А., А., А.. По реда на чл. 81 и сл. от АПК решението е оспорено пред горестоящия орган и с Решение № 32-815151/12.04.2024 г., жалбата е отхвърлена от директора на директора на Агенция “Митници”.

Релевират се доводи, че решението е незаконосъобразно, издадено в нарушение на материалния закон, при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в несъответствие с целта на закона. Твърди се, че заявленията за издаване на сертификати EUR.1. поради тяхната специфика, не попадат в обхвата на разпоредбите на чл. 22 от Регламент (ЕС) 952/2013. Същите са попълнени съгласно образците на Приложение III към Протокол 1 от Споразумението за икономическо партньорство между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и държавите по СИП ЮАОР, от друга страна („СИП ЮАОР“) и са представени на компетентните митнически органи на хартиен носител, съгласно установените в законодателството на ЕС образци и изисквания, поради което са приложими разпоредбите на

конкретните споразумения. Приемането на подадените заявления, както и заверката/издаването на подадени сертификати от органа в случая не следвало да бъде извършено по правилата и разпоредбите на Регламент (ЕС) 952/2013, а съгласно механизмите, подробно разработени за тази цел в чл. 20 от Протокол 1 към СИП ЮАОР, публикувано в официален вестник на ЕС брой L250 от 2016 г. (Процедура по издаване на сертификат за движение EUR-I"), а при търговия с Ю. А., задължението на лицата да предоставят „цялата информация, изискана от митническите органи“, е установено в чл. 20, § 3 от Протокол 1 към СИП ЮАОР, публикувано в официален вестник на ЕС брой L250 от 2016 г. Това задължение било залегнало и в чл. 15 “Предоставяне на информация на митническите органи” от Регламент (ЕС) 952/2013. Ето защо като е провел процедурата по издаване на сертификатите за движение, прилагайки вторичното право на ЕС и в частност на разпоредбата в чл. 22 от Регламент (ЕС) 952/2013, вместо тази на чл. 20 от Протокол 1 към СИП ЮАОР, административният орган е постановил незаконосъобразен акт. Сочат се и процесуални нарушения във връзка с извършените действия на администрацията по контрола (предварителен и последващ) при издаването на процесните сертификати. Разпоредбите на чл. 20, § от 1 до 6 от Протокол 1 следвало да бъдат приложени преди да бъде осъществен или гарантиран действителният износ, съгласно разпоредбата на чл. 20, § 7, което в процесния случай не е било изпълнено от административния орган. След като стоките са вече вдигнати (в конкретния случай изнесени), а сертификатите- издадени, приложение при необходимост следвало да намерят разпоредбата на чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 както и разпоредбите на Дял V от Протокол 1 към Споразумението, залегнали и в българския Закон за митниците в чл. 84 и следващите. Изтъква се, че с обжалваното Решение, административният орган е допуснал износа на стоките, но не е издал сертификатите за движение, с което е опорочил процедурата доколкото не сочи наличие на някоя от хипотезите на чл. 21 от Протокол 1. В този смисъл, ТД Митница В. е следвало да приложи хипотезата на чл. 20, пар. 7 от Протокол 1, което видно от Решението, не е било надлежно сторено. Нарушено било правото на защита на жалбоподателя, тъй като същият не е бил уведомен относно информацията, събрана от органа в хода на проверката и кои факти счита за недоказани, т.е. въз основа на какво е изведен извод за недоказаност на произхода на стоката, респективно неоснователност на искането за издаване на сертификати за движение EUR.1. На следващо място сочи, че в пълен контраст, в идентична процедура по отношение на стоки, представляващи “нерафинирано слънчогледово олио- насипно”, впоследствие изнесени (няколко месеца след процесните стоки) от жалбоподателя посредством 2 митнически декларации, с местоназначение Ю. А., от страна на МП В. Запад, са издадени сертификати за движение EUR.1, удостоверяващи преференциалния произход на стоките от ЕС. Пзовава се на практика на СЕС, от която извежда извод, че издаването на сертификатите не е обвързано с пълна предварителна проверка за произхода на стоките, а е предвидено както незабавното им издаване от митническата администрация, така и последващото им обезсилване или дори издаването им с обратно действие. Освен горното се претендира и материална незаконосъобразност на акта, както и на чл. 146, т.5 от АПК- несъответствие с целта на закона. Оспорват се по същество мотивите на органа, че от събраните в хода на преписката документи не се установява семената (погрешно приети от органа за стока, предмет на износ), от които е произведено олиото, да са с произход от страни в ЕС. Счита се, че закупеното от европейски доставчици „нерафинирано сурово слънчогледово олио“ следва да се счита за продукт с произход от ЕС, макар и включващ материали, които може и да не са изцяло получени там, тъй като същите са претърпели достатъчна обработка или преработка в ЕС, поради което с следвало да бъдат издадени заявените сертификати за движение EUR. 1. Жалбоподателят се позовава и на правилото на чл.60 от Митническия кодекс на ЕС. Обобщено е, че продуктът- „нерафинирано сурово слънчогледово олио, насипно“, произведен от

слънчогледово семе, което не е изцяло получено на територията на ЕС, следва да се счита за достатъчно обработен или преработен при положение, че същият бъде произведен от дружества, регистрирани и притежаващи производствени мощности на територията на Европейския съюз и произходът му е впоследствие деклариран от производителя- доставчик по предвидения законов ред. Моли съда да отмени оспорвания акт и даде задължителни указания на ТД Митница В., да издаде незабавно поисканите сертификати за движение EUR.1 на изнесеното олио.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалните си представители, поддържа жалбата. Подробни съображения за основателността ѝ излага в представени писмени бележки. Претендира присъждане на разноски съобразно представен списък.

Ответникът– Директорът на ТД Митници- В., чрез процесуалните си представители, оспорва жалба като неоснователна и недоказана. Поддържа се, че при издаване на обжалваното решение не са допуснати процесуални нарушения. Сочи се, че разрешаването на износа в случая няма нищо общо с издаването или неиздаването на исканите еврoсертификати. Счита се, че не е доказан произхода на изнесеното олио като такова с произход ЕС. Претендира се юрисконсултско възнаграждение и възстановяване на направените разходи. При условията на евентуалност, прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Излагат се подробни аргументи в писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не участва в производството.

Съдът, като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища и събраните доказателства, прие за установено от фактическа страна, следното:

На 20.10.2023г., от жалбоподателя „АгриВиа Ойл“ ЕООД, чрез упълномощения си представител „Ахилеас Форуърдинг енд Трейдинг“ ООД, са подадени в МП „В. Запад“ към ТД Митница В., Митническа декларация /МД/ с MRN 23BG002002A02374B7 от 20.10.2023 г. за износ (процедурен код 10) на стока, описана в като „нерафинирано сурово слънчогледово олио, насипно“, с код по Комбинираната номенклатура, (КН) 15121191, с нето тегло 20997545,000 кг., държава на получаване Ю. А. (ЗА) и деклариран произход на стоката „EU“. На 31.10.2023 г., е поискана от износителя корекция на данни в приетата митническа декларация. Към митническата декларация са приложени и вписани следните документи: Фактура № [ЕГН] от 31.10.2023г., Коносаменти с №№ Н., Н., Н., Н., Н., Н. и Н.. МД с MRN 23BG002002A02374B7 е доведена до състояние „износът осъществен“ на 11.11.2023г.

На 20.10.2023г. след започване товарене на стоката „нерафинирано слънчогледово олио“ за износ за Ю. А., с м/к Hellas T. (с нареждане за товарене № 0088/20.10.2023г.), във връзка с декларирания европейски произход за стоката при износ, от дружеството е изискана информация, потвърждаваща произхода на стоката.

В отговор, писмо с рег. № 32-607100/26.10.2023г., от „АгриВиа Ойл“ ЕООД е предоставена информация, че изнасяната стока е с европейски произход, закупена от производители и търговци, както следва: „Кехлибар“ ЕООД, „Бисер Олива“ АД, „Роса“ АД, „Астра Биоплант“ ЕООД, „Сънкомо Фуудс България“ ЕООД, „Марица Олио“ АД, „Олимекс“ ООД, „Ойроконсулт“ ЕООД, „Зърно Комерс“ ЕООД, „Експур“ СА, „Л.“ СРЛ. Посочено е, че при оформяне на износа и необходимост от издаването на сертификат за движение на стоките EUR. 1, ще бъдат представени необходимите документи, доказващи произхода на стоката „нерафинирано сурово слънчогледово олио“.

На 08.11.2023г. от „АгриВиа Ойл“ ЕООД са подадени заявления за издаване на сертификати за движение, за стоката по МД с MKN 23BG002002A02374B7, с код по КН на ЕС- 15121191. Подадени са 8 (осем) броя заявления за издаване на сертификати за движение EUR.1, обвързани с 8 (осем) броя товарителници, както следва: формуляр EUR.I с А., А., А., А., А., А., А., А., с

посочен произход- EU и държава на получаване- Ю. А..

Към представените от дружеството заявления за издаване на сертификати EUR.1 са приложени търговски фактури за покупка на сурово слънчогледово олио, декларации на доставчика съгласно Приложение 22-15 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Митническия кодекс на Съюза (Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447), кантарни бележки.

Във връзка с подадените заявления от дружеството за издаване на сертификатите от 08.11.2023г. с приложени декларациите на доставчика съгласно Приложение 22-15 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, с които се декларира произход EU на суровото слънчогледово олио и фактурите за покупко-продажба, митническите органи, преди издаването на сертификатите за движение на стоките EUR.1 пристъпили към проверка на произхода на суровината, от която е произведено олиото. Според митническите органи съгласно чл. 2, параграф 1 от Протокол 1 към СИП ЮАОР, за целите на прилагане на споразумението следните продукти се считат за продукти с произход от ЕС: продукти, изцяло получени в ЕС; продукти, получени в ЕС, включващи материали, които не са изцяло получени там, при условие, че тези материали са претърпели достатъчна обработка или преработка в ЕС, по смисъла на Приложение II от Протокол към СИП ЮАОР. Доколкото за изцяло получени на територията на ЕС продукти, съгласно разпоредбата на чл. 7, параграф 1, буква „б“ от протокола, се считат „плодови и зеленчукови продукти, чиито реколти са прибрани там“, следва реколтите на селскостопанските продукти (слънчогледовите семена) да бъдат прибрани на тази територия. В правилата за получаване на произход са посочени обработките (списък в приложение II), които следва да бъдат изпълнени в процеса на производството, за да се счита крайния продукт с придобит произход. В Приложение II за позиции от 1507 до 1515 е посочено правилото, което следва да бъде изпълнено, за да може продукта описан в колона 2, да придобие статут на продукт с произход. Описанието на изнесената стока „нерафинирано сурово слънчогледово олио, насипно“ според органа не попада в първите две хипотези на колона две, поради което стоката попада в третата хипотеза „други“, където правилото в колона три изисква „Производство, при което всички използвани растителни материали трябва да бъдат изцяло получени“. По отношение на стоката „нерафинирано сурово слънчогледово олио, насипно“ с код по КН на ЕС- 15121191, съответното правило на Приложение II от Протокол 1 към СИП ЮАОР, изисква, всички използвани растителни материали в производството на този вид продукти да бъдат изцяло получени в ЕС и следва реколтите на селскостопанските продукти, от които се произвежда крайното изделие/продукт да бъдат прибрани на тази територия. В случай, че крайният продукт е произведен от слънчогледови семена, които не са получени на територията на ЕС, стоката сурово олио не може да придобие статут на стока с произход EU.

При извършена справка в националната база данни МИСЗА, констатирали, че от „АгриВиа Ойл“ ЕООД са внесени за периода 01.01- 30.10.2023г. (на МП В. Запад) „сурово слънчогледово олио“- 23253173 кг., с произход "У., с код по Т. [ЕГН], както и част от дружествата- доставчици са оформили на режим „допускане за свободно обращение“ слънчогледово семе или сурово слънчогледово олио, с произход У. и М..

С писмо рег. № 32- 626182 от 10.11.2023г, дружеството е уведомено, че ще бъде извършена проверка за изпълнение на условията за издаване на сертификати за движение EUR.1 с №№ А., А., А., А., А., А., А., като са изискани документи и информация за съоръжението на територията на Пристанище В. Запад, състоящо се от два резервоара: № 1 и № 2, както и данни в кой резервоар е постъпила стоката „сурово слънчогледово олио“, декларирана за режим допускане за свободно обращение от дружеството по митнически декларации /посочени от органа като 176 броя/, внесена от У. и с деклариран произход У..

С молба рег. № 32-643696/23.11.2023г. от „АгриВиа Ойл“ ЕООД са приложени търговските фактури за покупка на сурово слънчогледово олио и декларациите на доставчика съгласно Приложение 22- 15 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, които вече са били представени пред митническите органи.

С писмо рег. № 32-643 312/23.11.2023г, от „АгриВиа Ойл“ ЕООД, във връзка с представените документи за издаване на сертификати за движение EUR.1 и получени инструкции от получателя на стоките за корекции на част от сертификатите органът е уведомен, че сертификати за движение EUR.1 с №№ А., А., А., А., А., следва да бъдат заменени със сертификати за движение EUR.1 с № А., А., А., А., А..

С писмо рег. № 32-644968/24.11.2023г. от дружеството отново е поискана корекция, като уведомяват, че сертификати за движение EUR.1 с №№ А., А., А., А., А., следва да бъдат заменени със сертификати за движение EUR.1 с №№ А., А., А., А., А..

С допълнителна молба с рег. № 32~646503/27,11.2023г. от „АгриВиа Ойл“ ЕООД са представени преписи от допълнителни документи (товарителници и др. документи за предаване на стоките), с които да се проследи движението на стоките преди натоварването на кораба и изнасянето им през МП В. Запад. Представените документи представляват жп товарителници, лист за експедиране на вагони и кантарни бележки от румънския доставчик SC Longin SRL, кантарни бележки и документи за извозване на стоката „нерафинирано олио“ от другите доставчици, които са български дружества („Астра Биоплант“ ЕООД, „Кехлибар“ ЕООД, „Роса“ АД, „Органик Ленд Корпорейшън“ ЕООД, „Марица Олио“ АД, „Клас Олио“ ЕАД, „Меджик Флейм“ ЕООД). Представените документи за извозване на стоката са заверени от Пристанище В. ЕАД, СЕО Автовезна- Юг, с поставен печат съответно „Резервоар 1“, „Резервоар 2“.

С писмо с рег. № 32-648810/28.11.2023 г. от „АгриВиа Ойл“ ЕООД са изискани информация и документи от всеки един доставчик (фактури, вътрешни счетоводни документи и водената счетоводна отчетност по партиди), за да установи органа, че в производството на съответното количество доставено „сурово слънчогледово олио“ (по разходна норма) са вложени съответните количества суровина слънчогледово семе, което е изцяло получено на територията на ЕС доколкото органът приел, че не се установявало разграничение за стоката с произход EU и стоката от трети страни.

С допълнителна молба, рег. № 32-656273/04.12.2023 г., от дружеството са предоставени допълнителни документи: заверени преписи от аналитична ведомост (регистър) на изнесените стоки от счетоводството на дружеството, сертификати от лаборатория за калибриране на резервоарите за съхранение на стоките и техническа схема, и договори със заличени търговски данни.

С писмо рег. № 32-648810/28.12.2023 г., на дружеството е предоставен 30 дневен срок, за представянето на допълнителни документи във връзка с подадените Заявления за издаване на сертификати за движение EUR.1, с цел доказване на декларирания европейски произход. На същата дата 28.11.2023 г. в деловодната система на ТД Митница В. е получено съобщение от управителя на дружеството, че писмото е получено и в кратък срок ще бъде изпратен своевременен отговор.

В молба с рег. 32-670841/12.12.2023г. е посочено, че сертификатите EUR.1 се издават от митническите органи, веднага след като износът е бил осъществен или гарантиран, предвид разпоредбите на чл. 20, параграф 7 от Протокол 1 към СИП ЮАОР, поради което се претендира издаването им.

С писмо №32-682314/02.01.2024г. дружеството „АгриВиа Ойл“ ЕООД, ЕИК[ЕИК],

[населено място] е уведомено за мотивите, на които ще се основава решението на митническия орган в съответствие с нормата на чл.22, пар.6 от Регламент (ЕС) №952/2013, като е предоставена възможност за отговор, получено по ел. поща на 02.01.2024 г.

В срок, от „АгриВиа Ойл“ ЕООД е депозирано становище с рег. Индекс 32-712933 от 25.01.2024 г., в което са изложени съображения във връзка със Заявленията за издаване на сертификат за движение EUR.1, а именно, че не попадат в обхвата на разпоредбата на чл. 22 от Регламент (ЕС) №952/2013, от което следвало, че прилагането от страна ТД Митница В. на процедурите залегнали в чл. 22, за конкретния случай, е незаконосъобразно. Посочено е, че в писмо № 32-682314/02.01.2024 г. не са разгледани хипотезите и разпоредбите на чл. 8 и Приложение IIа към Протокол I от Споразумението, което считат за тенденциозно и некоректно от страна на ТД Митница В. и не се предоставя на износителя пълна и точна информация за възможностите за придобиване на европейски произход на продуктите. Изразено е становище за незаконосъобразност на действията по изискване на информация за произхода на стоките, извършени след осъществяването на износа. Твърди се, неизпълнение на разпоредба на чл. 26, ал. 1 от АПК, доколкото в писмо № 32-682314/02.01.2024г. липсвала информация за датата, до коя дата трябва да бъде издаден актът. В заключение от „АгриВиа Ойл“ ЕООД се настоява сертификатите за движение EUR.1 да бъдат незабавно издадени. На 08.02.2024 г. от Директора на Териториална дирекция Митница В. е издадено оспорваното в настоящото производство Решение № 32-731679/08.02.2024 г., с което на основание чл. 22, вр. чл. 46, вр. чл. 64 пар. 1 и пар. 2, чл. 159 пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл.5, т.39 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и съгласно разпоредбите на Протокол 1 Относно определението на понятието „продукти с произход“ и методите на административно сътрудничество от Споразумението за икономическо партньорство между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и държавите по СИП ЮАОР и чл. 59 от АПК, е отказано на „АгриВиа Ойл“ ЕООД издаване на сертификати за движение EUR.1 за стоката „нерафинирано сурово слънчогледово олио, насипно“, с код по КН 15121191, изнесено за Ю. А. с MD с MRN 23BG002002A02374B7 от 31.10.2023г., с №№ А., А., А., А.; А., А., А., А. както и на заменените сертификати за движение EUR.1 с № № А., А., А., А., А., а също и на заменените сертификати за движение EUR.1 с №№ А., А., А., А., А., със сертификати за движение EUR.1 с №№ А., А., А., А., А.

В мотивите на акта е изложено, че сертификат за движение EUR. I се издава от митническите органи на държава членка на ЕС, или на държава по СИП ЮАОР, ако съответните продукти могат да се считат за продукти с произход от ЕС или от държавите по СИП ЮАОР и ако изпълняват другите изисквания на протокола, като за целта, имат право да изискват всякакви доказателства и да извършват всякакви

проверки на счетоводните документи на износителя или всякакви други проверки, които сметнат за необходими на основание чл. 20, пар. 3 от Споразумението за икономическо партньорство между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна и държавите по СИП ЮАОР, от друга страна и на основание чл. 46 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митническият кодекс на Съюза. Органът се позовава на разпоредбата на чл. 22 и чл. 15, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013. При анализ на представените документи за извозване на стоката са заверени от Пристанище В. ЕАД, СЕО Автовезна- Юг, с поставен печат съответно „Резервоар 1“, „Резервоар 2“, митническите органи приели, че няма разграничение за стоката с произход EU и стоката от трети страни, което потвърждавало съмненията относно твърдения произход на стоката „нерафинирано сурово слънчогледово олио, насипно“, с код по КН 15121191. При анализ на представената аналитична ведомост, съдържаща номер на фактурата, продавача на „суровото олио“, количеството по фактура, не се доказвало, че вложената суровина „слънчогледово семе“, за производството на крайния продукт е изцяло получена на територията на Съюза. Предоставените три договора за покупко-продажба(N2N2CSFOF2308747/18.08.2023г.,С./28.08.2023г.,С./30.08.2023г.) от румънския доставчик „Longin“ SRL показвали, че е продадено „сурово слънчогледово олио“ с произход EU, реколта 2022 г. и 2023 г., като липсвала информация по отношение на производителите на слънчогледовото семе. Във връзка с представените сертификати за калибриране на резервоарите за съхранение на стоките и техническа схема, информацията била недостатъчна предвид изложеното в изпратеното повторно писмо № 32-626182/10.11.2023г. за разграничението на олиото с европейски произход и произход от трети страни и в кой от резервоарите е съхранявано олиото внесено от У.. Въз основа на изисканите и представени документи и данни е изведен извод за неоснователност на искането за издаване на сертификати за движение EUR.1 за стоката „нерафинирано сурово слънчогледово олио, насипно“, с код по КН 15121191, изнесено за Ю. А.. Посочено е, че доводите на дружеството, изложени в Становище с рег. № 32-712933/25.01.2024 г., са неоснователни и недоказани. Органът сочи, че е спазена приложимата разпоредба на чл.22, пар.6 от Регламент (ЕС) № 952/2013, както и че позоваването на разпоредбата на чл. 22, пар. 1, трети абзац е непълно с оглед на това, че цитираната разпоредба от дружеството е пропусната в частта „освен, ако не е предвидено друго“. Не се приемат аргументите на дружеството, че разпоредбите на чл. 20, пар. 1 от Протокол 1, следва да се прилага преди издаването на сертификатите за произход, предвид разпоредбата на чл. 20, пар. 7, според която потвърждаващите доказателства за придобиване на произход следва да бъдат предоставени с подаване на заявлението за издаване на сертификата. Не се приема позицията на дружеството, че продукти, които фигурират в списъка на приложение

Па, в съответствие с чл. 8 от Протокол 1, могат да бъдат считани за достатъчно обработени или преработени по смисъла на член 2 от Протокол 1, когато са изпълнени предвидените в това приложение условия, като е посочено, че в приложение Па на Протокол 1 не фигурира стока с описание „слънчогледово олио“ от позиция 1512. Изложено е от органа, че на дружеството не е отнемана възможността в хода на административното производство да предоставя данни, документи и всякаква друга информация, която да бъде в негова полза и интерес.

Решението е оспорено от „АгриВиа Ойл“ ЕООД пред горестоящия административен орган и с Решение № 32-815151/12.04.2024 г. на директора на Агенция “Митници” жалбата на дружеството е отхвърлена.

По делото е приета административната преписка по издаване на оспореното решение, представена от ответника, както и допълнително ангажираните от ответника доказателства /по опис с молба от 19.02.2025 г./ и в о.с.з. на 17.12.2025 г. писмо от Пристанище В., ведно с приложенията. Приети са и представеният с жалбата Сертификат за движение на EUR.1 № А./26.02.2026 г., както и допълнително ангажираните в хода на производството доказателствата от страна на жалбоподателя с молби от 07.05.2025 г. и 08.05.2025 г., договори /5 бр., представени в о. с. з на 11.06.2025 г./, с молба от жалбоподателя от 25.11.2025 г. /ведно с приложени 5 бр. класьори и 1 бр. флаш памет, представляващи документи, ползвани от вещото лице при изготвяне на заключението/. Изискани и приети са и доказателства от трети неучастващи по делото лица в о.с.з. на 11.06.2025 г.- от „ЗЪРНО КОМЕРС“ ЕООД от 19.05.2025 г.; от „ОЛИМЕКС“ ЕООД от 22.05.2025 г. /обособени в 3 бр. класьори/; от „РОСА“ АД от 22.05.2025 г. /обособени в 1 бр. класьор/; от „СЪНКОМО ФУУДС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД от 23.05.2025 г. /обособени в 1 бр. класьор/; от „МАРИЦА ОЛИО“ АД от 27.05.2025 г. /обособени в 2 бр. класьори/; от „КЛАС ОЛИО“ ЕАД от 29.05.2025 г. /обособени в 14 бр. папки-приложения/; от „БИСЕР ОЛИВА“ АД от 30.05.2025 г. /обособени в 1 бр. класьор/, както и в о.с.з. на 17.09.2025 г. от „Астра Биоплант“ ЕООД от 25.06.2025 г. /съдържащи се в 2 класьора/; информация от „Пристанище Варна“ ЕАД 14.07.2025 г. с доказателства; от „Кехлибар“ ЕООД /3 бр. кашони– 12 бр. класьори и 1 бр. флаш памет/.

Допусната и приета по делото е Съдебно- техническа експертиза, видно от която: Технологичният процес на производство на сурово нерафинирано слънчогледово олио преминава през следните етапи: олющване на семената, смилане, кондициониране, пресоване, филтриране на маслото и складово съхранение на готовият продукт. Процесът на обработка/преработка на слънчогледовото семе не попада в никоя от хипотезите на чл.9 от Протокол 1 към СИП ЮАОР. Правилото в списъка определя минималния размер на обработка или преработка, които се изискват. Извършването на по- голяма обработка или преработка /съгласно член 8/, също води до придобиване на статут на произход, и обратното- извършването на по-

малка обработка или преработка не може да доведе до придобиване на статут на произход. Извършената обработка или преработка се считат за извършени, когато материалите се подлагат впоследствие на обработка или преработка, която излиза извън рамките на операциите, посочени в член 9. Производството на слънчогледово олио е многостепенен и сложен процес, т.е. не включва в себе си едно единствено действие и една единствена обработка или преработка на суровото слънчогледово семе, за да се произведе от него олио. В тази връзка с констативната част на експертизата вещото лице дава разяснение какво представлява процесният продукт, според кода по Комбинираната номенклатура: Студено пресованото слънчогледово олио се отнася към Глава 15 „Мазнини и масла от животински, растителен или микробен произход и продукти от тяхното разпадане; обработени мазнини за хранителни цели; восъци от животински или растителен произход“. Позиция 1512 се отнася за „Слънчогледово масло, памучно масло или масло от шафранка (safflower) и техните фракции, дори рафинирани, но не химически променени“. Към позиция 1512 в КН има позиция, която е без номер по КН и е означена с едно тире а именно: Слънчогледово масло или масло от шафранка (safflower) и техните фракции“ Към тази позиция има подпозиция с код по КН 151211, който се отнася до „Сурови масла“ и е означена с две тирета а именно: 1512 11 - Сурови масла. Към тази подпозиция има подподпозиция, без номер по КН, но означена с три тирета „—“, а именно:— Други. Към тази подподпозиция има подподподпозиция, с номер по КН 15121191 и означена с четири тирета „—“, а именно: 1512 11 91 — От слънчоглед. Код 15121191 е кода по КН, с който е декларирана процесната стока, а именно „нерафинирано сурово слънчогледово олио“. Експертът е категоричен, че съгласно чл. 7, параграф 1, буква б) от Протокол 1 СИП ЮАОР, слънчогледовото семе не попада в обхвата на понятията плодове и зеленчуци, както и в обхвата на понятията плодови и зеленчукови продукти, тъй като то не е нито плод, нито зеленчук. Освен това вещото лице е констатирало, че внесеното количество олио с произход У. е равно на изнесеното количество за периода от 01.01.2023г. до 23.10.2023г., в т.е. към датата, когато е започнало товаренето на кораб Hellas T., в Резервоар 1 не е имало налично количество слънчогледово олио с произход от У.. В Дружеството е внедрена Заповед №5 от 01.04.2022г. „За съхранение на сурово олио в резервоарите 1 и 2, намиращи се във В. Запад“. В тази заповед във връзка с осигуряване на безопасност и спазване на стандартите за съхранение на сурово олио и на основание на Закона за безопасността на храните е разпоредено в Резервоар 1 да се съхранява олио с произход от У., а в резервоар 2- олио с Европейски произход.

По делото е допусната и приета и Съдебно- финансова експертиза /СФЕ/. Вещото лице е категорично, че счетоводната програма използвана от Агрия О. ЕООД през 2023г.— ERP NAVISION няма възможност да предостави „Справка аналитичен регистър“, поради което и справката предоставена на агенция митници е

обработвана на ръка справка с неточно попълнени данни и категорично не е аналитичен счетоводен регистър. Освен това дружеството не води регистър, от който да е възможно веднага в миналото да се установи какво количество олио е съхранявано в Резервоар 1, съответно в Резервоар 2, с разграничаване по доставчици/влогодатели, дати на въвеждане/извеждане; фактури за доставяне/извеждане/продажба; митнически декларации, кантарни бележки, фактури и др. За да е възможно да се съдържат тези данни на едно място – в база данни, то за тях е необходим специализиран софтуер. Вещото лице потвърждава, че от дружеството по Резервоари са предоставени описи само по следните параметри: Дати на въвеждане; Въведено количество; Доставчик на въведеното количество. Документи доказващи покупката, транспорта до място на съхранение (ако се налага такова), в т.ч. до Пристанище В. Запад се съхраняват от Агривиа О., но не са окомплектовани по начин на обвързване с фактура за доставка. Дружеството жалбоподател има аналитична отчетност на закупуваните стоки по вид стока, а не по местонамиране на стоката, поради което и тъй като от страна на Агривиа ойл ЕООД не е предоставен регистър за резервоар 1 и Резервоар 2 за периода 01.01.2023г до 31.10.2023 г., не може да отговори поотделно за резервоар 1 и резервоар 2. За периода 23.06.2023 до 25.10.2023г от дружеството е предоставена на вещото лице информация от Агривия О. ЕООД, за Резервоар 1, дадена в табличен вид /стр.48 от СФЕ/, като от горния регистър се вижда, че от 23.06.2023 до 18.09.2023 в Резервоар 1 е съхранявано олио с произход У.. От данните на жалбоподателя олио с български произход и от ЕУ в Резервоар 1 е с количество 3321,31 тона. Другото количество олио с произход У. пристигнало на пристанище В. Запад е съхранявано в собствени и БДЖ цистерни. За Резервоар 2 - 4800 т, произход ЕУ. Експертът потвърждава, че е получила информация за натоварените на кораби количество олио от У. с Karlica, 11.08.2023, Maesk Belfast, 29.08.2023, Uranus, 18.09.2023, Fericek, 02.10.2023 и с камиони за Гърция. За 6 броя митнически декларации по износа на олио с произход У. е видно: С фактура за продажба [ЕГН]/11.08.2023 и клиент CEREALEST S A S е продадено олио с произход У., условие на доставка FOB пристанище В. с кораб Karlica, като заедно с В. OF LADING , здравен сертификат и сертификат за произход са приложени към митническа декларация за износ 23BG002002AB137440. С фактура за продажба [ЕГН]/18.09.2023 и клиент LESIEUR C. е продадено олио с произход У., с кораб Uranus, като заедно с В. OF LADING, здравен сертификат и сертификат за произход са приложени към митническа декларация за износ 23BG002002A00551B8. С фактура за продажба [ЕГН]/02.1.2023 и клиент CEREALEST S A S е продадено олио с произход У., условие на доставка FOB пристанище В. с кораб Fericek, като заедно с В. OF LADING, здравен сертификат и сертификат за произход са приложени към митническа декларация за износ 23BG002002A01432B4. С фактура № 753/29.08.2023 Агривиа ойл ЕООД продава на

А. Биоплант ЕООД– 5000 т, които са натоварени на кораба Maesk Belfast по нареждане на А. Биоплант ЕООД. За износ на олио с произход ЕС са предоставени на вещото лице посочените митнически декларации /л.50 от СФЕ/. По отношение на броя митническите декларации вещото лице е установило, че за периода от 01.01.2023 до 25.10.2025 справката съдържа 197 реда, които не са отделни митнически декларации. Общо 93 бр. митнически декларации по внос, а не 176. От митнически пункт 4303 са внасяни само автоцистерни и декларациите са 16 на брой. От митнически пункт 4014 С. са внесени по 9 бр. митнически декларации олио, което не е описано поотделно с цистерни, като описаните внесени количества предполагат влакова композиция или танкерна доставка.

Вещото лице е констатирано, че за резервоар 1 след 18.09.2023 и изведено количество натоварено на мт URANUS няма съхранявано количество до 02.10.2023г. До дата на товарене на м/к Hellas T.– 23.10.2023г.– 23,48 часа по данни на жалбоподателя количеството е 3204,26 тона. Наличното в Резервоар 2 по данни на жалбоподател до 30.09.2023г. е 1367,10 тона. Вещото лице прилага описи на кантарни бележки по дати и резервоари само с посочен доставчик. По данни от Агривиа О. ЕООД– обичайно по време на товарене на кораб и доставка на количество олио, същото се товари директно на кораба, без претоварване в резервоар. По изключение и множество чакащи цистерни е възможно по време на товарене да се въведе количество и в резервоар и след това да се изтегли на кораб. Въз основа на кантарни бележки, за които има данни, че са въведени в Резервоар 1 и датите на въвеждане се установява въведено количество през периода и те са: 4 броя кантарни бележки /описани в заключението- л.52/ от дата 24.10.2023 г., общо количество 117.06 т, продавач Кехлибар ЕООД, резервоар 2.

Видно от първоначално предоставената справка– аналитичен регистър и допълнително извършените корекции описани в КСЧ за всеки от доставчиците, количествата олио включени във всяка фактура са описани от вещото лице /л.52-л.54 от СФЕ/. От тези количества директно натоварени са 12 218т, като за 12 016,34т е предоставено обвързване на фактура, доставчик и кантарна бележка, а за 201, 66т само кантарни бележки от В. Запад и пропуски за количествата от К.. Цялото останало количество е от Резервоари /без уточнение от кой/ или собствени цистерни.

Касателно Фактура № 01000000651/31.0.2023 г. вещото лице сочи, че е фактура за продажба от Агривиа О. с получател WILMAR TRADING PTE LTD. Вписаното количество във фактурата е 20997,545 т. Според експертът, Справките за натоварени количества олио на кораба, предоставени на Агенция Митници от Агривиа О. ЕООД и приложените документи към тях– изрично описани като предоставени от ответник в съдебно заседание на 19.02.2025г. не са окомплектовани (приложени са и множество фактури неотнормирани към количества товарени на Hellas T.) и само с тях не може да се установи натоварено количество на Hellas T.. Приложената справка

регистър от Агривиа О. ЕООД също е неточна. С писмо рег.№32-607100/26.10.2023г. на ТД Митница В., жалбоподателят при поименното изброяване на доставчици описва доставчик (Експур), от който няма приложени фактури и количества относими за Hellas Т.. Справките за натоварени количества олио на кораба, представени от страна на ответника в съдебно заседание от 19.02.2025г. и доказателствата към тях (които са били представени от жалбоподателя пред административния орган в административното производство) представляват обобщение в табличен вид на фактурите от всеки от доставчиците приложени от Агривиа О. ЕООД, групирани с приложените доказателства за тези фактури.

Вещото лице е констатирало следните разлики между справка с фактури дадени на Агенция Митници и приложените по делото фактури като първичен документ, по доставчици:

За Зърно К. на Агенция Митници са дадени 6 бр. фактури съответно №78,79,80,81,82,83, които са общо количество 3476,160 тона и тези фактури са потвърдени и от насрещни документи от Зърно комерс ЕООД, като натоварени директно. Но жалбоподателя включва в първоначалния опис даден на Аг. Митници само фактури № 78,79,80,81 с общо количество 2993,40 тона, поради което се установява неправилен първоначален справка– регистър.

За М. Олио АД на Агенция Митници са дадени фактури с номера №33903,33955,33989,34047,34145,34262,34405,34407,34435,34428 и 34466 с общо количество 2825,08т олио. В първоначален регистър жалбоподател описва фактури с № 33903,33955,33989,34047,34145,34262,34405,34407,34435,34428 и 34466 с общо количество 2825,08 т. Добавени по регистър нов от жалбоподател са и фактура 34393 за 133,44 и фактура № 34476 за 77,42т, като с тези две фактури общото количество от М. Олио АД се потвърждава и от насрещно приложени фактури. С двете добавени фактури, които не са дадени на Аг. Митници общото доставено количество от този доставчик става 3035,90 тона, а не както е посочен от жалбоподател първоначално.

За Р. АД не се установява никаква разлика в предоставени фактури и регистър, като общото количество олио от Р. е 2003,44 тона.

За Ойроконсулт ЕООД предоставени са на Аг. Митници Фактури с № 37482,37493,37514,37559,37560,37572,37590,37591,37592,37666,37667,37887,37891, 37889,37888 и 37850 с общо количество 388,060 тона. В регистър жалбоподателя подава фактури с № 37482,37493,37514,37559,37560,37572, 37590, 37591, 37592, 37666,37667 с общо количество 265,32 тона. В нов регистър от жалбоподател включените фактури чрез изключване на фактури от 06.10.2023-12.10.2023 за 217,74 тона и включване на невключени до този момент, и не предоставени и на агенция митници фактури за периода 18.10.2023-31.10.2023.за 340,82 тона. Като крайното количество от този доставчик по нов регистър е 388,400 тона и е по фактури-

37666,37667,37694,37677,37676,37715,37764,37778,37779,37792,37807,37850,37887, 37889,37888 и № 37891.

За Сънкомо Фуудс България ЕООД всички фактури предоставени на Агенция Митници са включени в регистъра на жалбоподател и имат количество 216,300 тона.

За Олимекс ЕООД по първоначален регистър и предадени документи на Агенция Митници са предоставени фактури за 503,26 тона си съответстват, но в нов регистър същите са изключени изцяло, защото по транспортни документи това олио е с друг получател.

За Кехлибар ЕООД по опис на жалбоподател са описани фактури с номера № 24065 и № 24193 с общо количество 2610,06 тона. На Агенция Митница е дадена още една фактура № 23965/13.07.2023г. за 1363,28 тона. Документи за последваща реализация за тази фактура не ми е предоставена и не мога да изкажа мнение дали е възможно същата да бъде включена в товарене за Т..

За Клас Олио ЕАД на Агенция митници е дадена само една фактура с количество 2007,120 тона и само тя е включена и регистър. В насрещни документи от Клас Олио ЕАД е потвърдено изпратеното количество с извадка и от тяхна складова програма с филтър Агривиа О.. Цялото количество е натоварено с директен вариант на Hellas Т..

За А. Биоплант ЕООД на агенция митници са предадени множество фактури с № [ЕГН],[ЕГН],[ЕГН],[ЕГН],[ЕГН],[ЕГН] и 30000004207 с общо количество 3195,98 тона. В регистър от жалбоподател е включена само фактура [ЕГН] за 1215,58 тона и цялото количество е натоварено по директен вариант на Кораб.

За Б. О. на Аг Митници са дадени фактури за 1224,02 тона и същите са посочени и в регистър на жалбоподател.

За LONGIN по описа направен от Агенция Митници на л 710 от делото са описани фактури с количества 5606,20 тона като в първоначалния опис и от жалбоподател са включени същите фактури като номера с разлики в количествата по фактура RDV 2243, като фактурата е с количество 511,7 т, а в описа са посочени 39,425т. В новопредоставения опис на фактури от доставчика Longin са включени други фактури и други количества, чрез изключване на номера и включване на други номера. Изключени са ф-ри 2248- защото е аванс. Изключени са 2350,2354,2459,2461,2464 и 2467 за общо 269,52 тона, защото по транспортни документи олиото е закарано на друг получател.

Изводимо от горното е, че: За Б. О., за Клас Олио за Р. АД и за Сънкомо Фуудс е налице съответствие с първоначално даден регистър и приложени фактури. При анализа на всеки от доставчиците на олио, подробно в КСЧ са описани поставяните щемпели. Предоставените документи от жалбоподателя съдържат повече фактури от същите доставчици и ответника е окомплектовал и описал количествата от всяка от приложените фактури заедно приложени към фактурите кантарни бележки, ЧМР,

товарителници (документи предоставени от жалбоподател). Експертът не установява зависимост, че кантарните бележки с щемпел Резервоар 2 са относими за количества съхранявани в Резервоар 2, защото за три от доставчиците на олио, за които се установява директно товарене на цялото количество има щемпел Резервоар 2 на кантарните бележки (Тези доставчици са Зърно К., А. Биоплант и Клас Олио). И в тази връзка не може да се приеме, че поставен щемпел доказва местосъхранение. Вещото лице уточнява, че отчетността за резервоари– съдове за съхранение на закупени количества нерафинирано олио не е счетоводна. В счетоводството се осчетоводяват фактури с техните количества и стойности, без да се отразяват количествата и номера на кантарни бележки, товарителници, ЧМР, прехвърлителни разписки и др. търговско- облигационни документи, свързани с регистрирани вече данъчни фактури. Експертът установява, че приложените по делото на 19.02.2025 доказателства- предоставени от жалбоподателя на Аг Митница, не всички се отнасят до натоварено олио на процесния кораб, като има за някои от доставчиците приложени повече фактури и кантарни бележки, което затруднява агенция митници да пресметне количества, както и че не са предоставени всичките фактури за някои от доставчиците. Констатирано е, че от А. Биоплант ЕООД е заявено, че олиото продадено на Агривиа О. ЕООД е произведено на ишлеме в база П. и приложени декларации за произход. Доставчикът Р. АД съобщава за внос от трети страни, като за внесеното количество от трети страни в размер на 1,06% от общото количество пояснява, че е съобразено с условията в приложение II и IIА; съобразено е с правилата за минимални операции по чл. 9, като се използва допустимо отклонение по чл. 8, т.4 буква а, от Протокол 1 от Търговското споразумение между ЕС и ЮАИА (стр. 1933) за търпимост– правилото за допустимо отклонение позволява използването на материали без произход, които обикновено са забранени от специфичното за продукта правило до определен процент– 15% от цената на продукта франко завода. Относно вместимостта на резервоарите вещото лице е дало следния отговор: Вертикален цилиндричен резервоар с идентификация „1“ с обем 5608,625м³ при температура от 20°С теглото, което може да събере този резервоар 1 е 5131,892 тона; при температура 15 °С- 4935,590 мт. Отклонението ±5% е с количество равно на приблизително една автоцистерна до 25,000мт. Резервоар с идентификация V-102 (Резервоар 2) и номинален обем 5372,477м³. може да събере нерафинирано олио при температура 15 °С- 4727,780мт и при температура 20 °С - 4915,816мт. И за двата резервоара при сертифицирането е описано, че имат едно дъно, една пенокамера и един нивомер. Описани са по една монтирана помпа на всеки от тях. Предвид установеното не се установява техническа възможност за едновременно съхраняване на два различни вида олио в един резервоар– без да смесване.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна– участник в административното производство срещу акт, с който се засягат неговите законни права и интереси, следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно- производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваното решение е индивидуален административен акт, съгласно чл.5, т.39 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза /Регламент (ЕС) № 952/2013/ по прилагането на митническото законодателство, като според чл.5, 2) „митническо законодателство“ означава законодателството, съставено от всяко едно от следните: а) Кодекса и разпоредбите за неговото допълване или прилагане, приети на равнището на Съюза или на национално равнище; б) Общата митническа тарифа; в) законодателството относно системата на Съюза за освобождаване от мита; г) международните споразумения, които съдържат митнически разпоредби, доколкото са приложими в Съюза; д) Регламент (ЕС) 2022/2399 на Европейския парламент и на Съвета и разпоредбите за неговото допълване или изпълнение.

Решението е издадено от компетентен административен орган по чл.19, ал.1 от Закона за митниците и съгласно чл. 159 Регламент (ЕС) № 952/2013 „Компетентни митнически учреждения“: 1. Освен когато в законодателството на Съюза е предвидено друго, държавите членки определят местоположението и компетентността на различните митнически учреждения на тяхната територия. 3. Освен ако не е предвидено друго, компетентните митнически учреждения за поставянето на стоките под митнически режим са митническите учреждения, които отговарят за мястото, където стоките са представени на митническите органи. В случая оспорваното решение е издадено от Директор на ТД Митница- В., който се явява териториално и материално компетентен орган.

Съгласно чл.22 от Регламент (ЕС) № 952/2013, Раздел 3 „Решения, свързани с прилагане на митническото законодателство“ „Решения, взети въз основа на заявление“ 1. Когато лице поиска решение, свързано с прилагането на митническото законодателство, то трябва да представи цялата информация, изисквана от компетентните митнически органи, за да могат те да вземат това решение. Решение може също да бъде поискано от няколко лица и да бъде взето по отношение на няколко лица съгласно условията, предвидени в митническото законодателство. Освен ако не е предвидено друго, компетентният митнически орган е органът на мястото, където се намира или е достъпна основната счетоводна

отчетност на заявителя за митнически цели и където се извършват поне част от дейностите, включени в обхвата на решението. 2. Своевременно и не по-късно от 30 дни от получаване на заявлението за издаване на решение, митническите органи проверяват дали са изпълнени условията за приемането на това заявление. Когато митническите органи установят, че заявлението съдържа цялата необходима информация, която им дава възможност да вземат решение, те уведомяват заявителя за приемането му в рамките на срока, посочен в първа алинея. 6. Преди да вземат решение, което би било неблагоприятно за заявителя, митническите органи му съобщават мотивите, на които ще се основава решението, и му предоставят възможност да изрази своето становище в определен срок от датата, на която го е получил или се счита, че го е получил. След изтичане на този срок заявителят се уведомява в подходяща форма за решението. 7. Всяко решение, което е неблагоприятно за заявителя, трябва да бъде мотивирано и в него трябва да се посочва правото за обжалване, предвидено в член 44. Според чл. 26 от Регламент (ЕС) № 952/2013 „Валидност на решенията за целия Съюз“ освен когато действието на дадено решение е ограничено до една или няколко държави членки, свързаните с прилагането на митническото законодателство решения са валидни на цялата митническа територия на Съюза.

Съгласно чл.64 от Регламент (ЕС) № 952/2013 „Преференциален произход на стоките“ 1. За да се ползват от мерките по член 56, параграф 2, буква г) или д) или от нетарифни преференциални мерки, стоките отговарят на правилата за преференциалния произход по параграфи 2— 5 от настоящия член; 2. По отношение на стоки, които се ползват от преференциални мерки, посочени в споразуменията, които Съюзът е сключил с определени държави или територии извън митническата територия на Съюза или с групи такива държави или територии, правилата за преференциалния произход се установяват в тези споразумения;

3. За стоки, които се ползват от преференциални мерки, приети едностранно от Съюза по отношение на определени държави или територии извън митническата територия на Съюза или по отношение на групи такива държави или територии, различни от посочените в параграф 5, Комисията приема мерки, установяващи правилата за преференциалния произход. Тези правила се основават или на критерия, че стоките са изцяло получени, или на критерия, че стоките са резултат от достатъчна обработка или преработка.

В Споразумение за икономическо партньорство между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и държавите по СИП ЮАОР, от друга страна, Част II „Търговия и свързани с търговията въпроси“, Глава I „Търговия със стоки“, чл.22 „Правила за произход“ е регламентирано, че Тарифните преференции, предвидени в настоящото споразумение, се прилагат за стоки, отговарящи на условията на правилата за произход, предвидени в Протокол 1.

Протокол 1 към Споразумението за икономическо партньорство между ЕС и страните от Ю. А. (СИП ЮАОР, или Partnership Agreement on Trade Relations with the Association of Southeast Asian Nations, или EU-ASEAN Trade Agreement) определя правилата за преференциалния произход на стоките и методите за административно сътрудничество между митническите администрации, за да се докаже, че дадена стока отговаря на тези правила и е „с произход“, което позволява облекчения (намалени или нулеви мита) при внос в ЕС. Този протокол е ключов документ за търговските операции, регламентиращ как се доказва произходът, чрез системи като сертификати за произход (например EUR.1), което е важно за прилагането на митническите облекчения.

В чл.1 от Протокол 1 Относно определението на понятието „продукти с произход“ и методите на административно сътрудничество /Протокол 1/ е дадена легална дефиниция на понятия, като според б. г) „продукт“ означава продуктът, който се произвежда, дори ако целта на производството му е последващо използване в друга производствена операция; д) „стоки“ означава както материали, така и продукти.

Разпоредбата на чл.2 от Протокол 1 е озаглавена Определение на понятието „Продукти с произход“ Общи изисквания, съгласно която: 1. За целите на настоящото споразумение следните продукти се считат за продукти с произход от ЕС: а) продукти, изцяло получени в ЕС по смисъла на член 7 от настоящия протокол; б) продукти, получени в ЕС, включващи материали, които не са изцяло получени там, при условие че тези материали са претърпели достатъчна обработка или преработка в ЕС по смисъла на член 8 от настоящия протокол.

Според чл.8 Достатъчно обработени или преработени продукти: 1. За целите на член 2 от настоящия протокол продукти, които не са изцяло получени, се считат за достатъчно обработени или преработени, когато са изпълнени условията, предвидени в приложение II; 2. Независимо от разпоредбите на параграф 1 продукти, които фигурират в списъка в приложение IIa, могат да бъдат считани за достатъчно обработени или преработени по смисъла на член 2 от настоящия протокол, когато са изпълнени предвидените в това приложение условия; 3. Условията, посочени в параграфи 1 и 2 по-горе, указват за всички продукти, обхванати от настоящото споразумение, обработката или преработката, която трябва да бъде извършена върху използваните при производството материали без произход, и се прилагат само по отношение на тези материали. От това съответно следва, че ако продукт, който е придобил статут на продукт с произход посредством изпълняването на предвидените в приложение II или в приложение IIa условия, се използва за производството на друг продукт, условията, приложими по отношение на продукта, в който той е вложен, не се прилагат към него и не се вземат предвид материалите без произход, които може да са били използвани при неговото производство; 4. Независимо от параграфи 1 и 2, материалите без произход, които съгласно предвидените в приложение II и в приложение IIa условия не следва

да се използват при производството на определен продукт, въпреки това могат да се използват, при условие че: а) тяхната обща стойност не надхвърля 15 процента от цената на продукта франко завода; б) нито един от процентите, посочени в списъка в приложение II и в приложение IIa за максималната стойност на материалите без произход, не е надвишен вследствие на прилагането на настоящия параграф; 5. Разпоредбите на параграф 4 не се прилагат за продукти от глави 50 — 63 от Хармонизираната система; 6. Параграфи 1- 5 се прилагат при спазване на разпоредбите на член 9 от настоящия протокол. Съответно в чл.9 са посочени операциите, които се счита за недостатъчна обработка, като според параграф 2 на същия член „Всички операции, извършени в Европейския съюз или в държавите по СИП ЮАОР върху даден продукт, се преценяват заедно, когато се определя дали претърпяната от продукта обработка или преработка трябва да се счита за недостатъчна по смисъла на параграф 1“.

В чл.19 от ДЯЛ IV „Доказателство за произход“ са визирани Общите изисквания: 1. При внос в ЕС на продукти с произход от държава по СИП ЮАОР и при внос в държава по СИП ЮАОР на продукти с произход от ЕС същите се ползват от разпоредбите на настоящото споразумение при представяне на един от следните документи: а) в случаите, посочени в член 24, параграф 1 от настоящия протокол, декларация, наричана по-долу „декларация за произход“, направена от износителя върху фактура, известие за доставка или всякакъв друг търговски документ, който описва съответните продукти достатъчно подробно, за да могат те да бъдат идентифицирани. Текстът на декларацията за произход е поместен в приложение IV; или б) сертификат за движение EUR.1, чийто образец е поместен в приложение III.

Процедура по издаване на сертификат за движение EUR.1 е регламентирана в чл.20 от Протокол 1, а именно:

1. Сертификат за движение EUR.1 се издава от митническите органи на държавата износител въз основа на заявление, отправено в писмена форма от износителя или, като се запзва неговата отговорност, от упълномощен от него представител; 2. За тази цел износителят или упълномощеният от него представител попълват сертификата за движение EUR.1 и формуляра на заявлението, чиито образци са представени в приложение III. Тези формуляри се попълват в съответствие с разпоредбите на настоящия протокол. Ако те са попълнени на ръка, това се прави с мастило и с печатни букви. Описанието на продуктите трябва да е направено в клетката, предназначена за тази цел, без да се оставят празни редове. Когато клетката не е изцяло запълнена, трябва да се постави хоризонтална черта под последния ред на описанието, като празното пространство трябва да се зачертае.

3. Износителят, който подава заявление за издаване на сертификат за движение EUR.1, трябва да бъде готов да представи по всяко време, при поискване от страна

на митническите органи на държавата износител, където се издава сертификатът за движение EUR.1, всички подходящи документи, които доказват, че съответните продукти притежават статут на продукти с произход, както и че са изпълнени другите изисквания на настоящия протокол.

4. Сертификат за движение EUR.1 се издава от митническите органи на държава — членка на ЕС, или на държава по СИП ЮАОР, ако съответните продукти могат да се считат за продукти с произход от ЕС или от държавите по СИП ЮАОР, или от някоя от другите държави или територии, посочени в член 4 от настоящия протокол, и ако изпълняват другите изисквания на настоящия протокол.

5. Митническите органи, издаващи сертификата, предприемат всички необходими мерки, за да проверят дали продуктите имат статут на продукти с произход и дали са изпълнени другите изисквания на настоящия протокол. За тази цел те имат право да изискват всякакви доказателства и да извършват всякакви проверки на счетоводните документи на износителя или всякакви други проверки, които сметнат за необходими. Митническите органи, издаващи сертификата, също така се уверяват, че посочените в параграф 2 формуляри са надлежно попълнени. По-специално те проверяват дали полето, предвидено за описанието на продуктите, е попълнено по начин, изключващ всяка възможност за неправомерни добавки.

6. Датата на издаване на сертификата за движение EUR.1 се посочва в клетка 11 от сертификата.

7. Сертификатът за движение EUR.1 се издава от митническите органи и се предоставя на износителя веднага щом действителният износ бъде осъществен или гарантиран.

В чл. 21 от Протокол 1 са посочени случаите, в които сертификати за движение EUR.1, се издават впоследствие по изключение.

Според разпоредбата на чл. 31 от Протокол 1 „Подкрепящи документи“, Документите, посочени в член 20, параграф 3 и в член 24, параграф 3 от настоящия протокол, които се използват с цел доказване, че продуктите, обхванати от сертификат за движение EUR.1 или от декларация за произход, могат да бъдат считани за продукти с произход от държава по СИП ЮАОР, от ЕС или от някоя от другите държави или територии, посочени в членове 4 и 6 от настоящия протокол, както и че изпълняват другите изисквания на настоящия протокол, могат да се състоят от, *inter alia*, следното: а) пряко доказателство за операциите, извършени от износителя или доставчика за получаване на съответните стоки, съдържащо се например в неговите счетоводни документи или във вътрешното му счетоводство; б) документи, с които се доказва притежаването от използваните материали на статут на материали с произход и които са издадени или изготвени в държава по СИП ЮАОР, в ЕС или в някоя от другите държави или територии, посочени в членове 4 и 6 от настоящия протокол, когато тези документи се използват в съответствие с националното законодателство; в) документи, с които се доказва

обработката или преработката на материалите в държава по СИП ЮАОР, в ЕС или в някоя от другите държави или територии, посочени в членове 4 и 6 от настоящия протокол, и които са издадени или изготвени в държава по СИП ЮАОР, в ЕС или в някоя от другите държави или територии, посочени в членове 4 и 6 от настоящия протокол, когато тези документи се използват в съответствие с националното законодателство; г) сертификати за движение EUR.1 или декларации за произход, доказващи притежаването от използваните материали на статут на материали с произход и издадени или изготвени в държава по СИП ЮАОР, в ЕС или в някоя от другите държави или територии, посочени в член 4, и в съответствие с настоящия протокол.

На следващо място, следва се има предвид, че в нормата на чл.46 от Регламент (ЕС) № 952/2013 „Контрол върху стоките“ „Управление на риска и митнически контрол“ е визирано: 1. Митническите органи могат да извършват всякакъв митнически контрол, който считат за необходим. Видовете митнически контрол се състоят по-специално от проверка на стоките, вземане на проби, проверка на точността и пълнотата на информацията, подадена в декларация или уведомление и наличието, автентичността, точността и валидността на документи, проверка на счетоводната отчетност на икономическите оператори и други видове отчетност, проверка на транспортни средства, проверка на багаж и други стоки, пренасяни от или върху лица, както и извършване на служебни разследвания и други подобни действия. А в чл. 48 е предвиден и Последващ контрол, към който препраща нормата на чл.84 и сл. от националния Закон за митниците. Проверка на доказателството за произход е предвидена и в чл. 38 от Протокол 1 към Споразумение за икономическо партньорство между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и държавите по СИП ЮАОР.

В чл.27 от Регламент (ЕС) № 952/2013 е предвидена последваща възможност за обезсилване на благоприятни решения, в посочените в същата норма хипотези. А в чл. 28 са посочени случаите, в които е възможна отмяна и изменение на благоприятни решения.

При тази правна рамка, отказът на административния орган за издаване на сертификати за движение EUR.1 за стоката „нерафинирано сурово слънчогледово олио, насипно“, с код по КН 15121191, изнесено за Ю. А. с МА с MRN 23BG002002AG2374B7 от 31.10.2023г. по заявления за издаване на сертификат за движение EUR.1 №№ А., А., А., А.; А., А., А., А. както и на заменените сертификати за движение EUR.1 с №№ А., А., А., А., А., със сертификати за движение EUR.1 с №№ А., А., А., А., А., а също и на заменените сертификати за движение EUR.1 с №№ А., А., А., А., А., със сертификати за движение EUR.1 с №№ А., А., А., А., А., се базира на следните правни основания- чл. 22, вр. чл. 46, вр. чл. 64, пар. 1 и пар. 2, чл. 159 пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл.5, т.39 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и съгласно разпоредбите на Протокол 1 Относно

определението на понятието „продукти с произход“ и методите на административно сътрудничество от Споразумението за икономическо партньорство между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и държавите по СИП ЮАОР и чл. 59 от АПК.

Фактическите основания за отказа са свързани с недоказване от страна на жалбоподателя, въпреки изискване на допълнителни документи, че стоката „нерафинирано сурово слънчогледово олио, насипно“, изнесена за Ю. А. с МД за износ с MRN 23BG002002A02374B7/20.10.2023, натоварена на кораб м/к Hellas T. (с нареждане-за товарене №0088/20.10.2023 г.) е с произход ЕС, съгласно чл.2 от Протокол 1 към СИП ЮАОР.

На първо място, следва да се има предвид, че се касае за стока „нерафинирано сурово слънчогледово олио, насипно“, с код по КН 15121191, която е добита от ядков продукт- слънчогледово семе. На експертно ниво по делото се установи /видно от констативната част на СТЕ, изготвена от вещо лице- химик/, че слънчогледовото семе не се отнася нито към плодовете, нито към зеленчуците. В зависимост от технологията на производство се получават различни видове слънчогледово олио, които вещото лице е посочило, както и характеристиките им, а именно: 1.Сурово студено пресовано слънчогледово олио; 2.Нерафинирано слънчогледово олио- Ш.; 3.Хидрогенирано слънчогледово олио; 4.Рафинирано слънчогледово олио; 6.Рафинирано дезодорирано олио. Слънчогледовото семе се подлага на специфична и многостепенна обработка, за да се получи слънчогледово олио. Експертизата дава разяснение какво представлява процесният продукт, според кода по Комбинираната номенклатура, по позиция и подпозиции /подробно описан по- горе/, Код 15121191, с който е декларирана процесната стока, а именно „нерафинирано сурово слънчогледово олио“.

Както бе посочено по- горе, според чл.1 б. д) от Протокол 1 в дефиницията за „стоки“ се включва както материали, така и продукти, т.е. стоката е по- широко понятие от продукт. За да се приеме, че даден продукт е с произход от ЕС за целите на Споразумението, както бе посочено по- горе, следва да попадат в една от двете хипотези, визирани в чл.2 от Протокол 1, а именно: да е изцяло получен в ЕС по смисъла на член 7 от Протокол 1, или получен в ЕС, включващи материали, които не са изцяло получени там, при условие че тези материали са претърпели достатъчна обработка или преработка в ЕС по смисъла на член 8 от Протокол 1, като за да се считат за достатъчно обработени или преработени, следва да са изпълнени условията, предвидени в приложение II.

В случая митническите органи са приели, че процесният продукт не е с произход ЕС, тъй като не е изцяло получен в ЕС по смисъла на чл.7, параграф 1, б) от Протокол 1, касаеща плодови и зеленчукови продукти, чиито реколти са прибрани там.

Настоящият съдебен състав, осланяйки се на експертните знания приема, че

доколкото слънчогледовото семе не е нито плодов продукт, нито зеленчуков продукт, а е ядков продукт, не попада в хипотезата на чл.7, параграф 1, буква „б“ от Протокол 1.

Във втората алтернативна хипотеза на чл. 7, параграф 1, а именно буква б) от Протокол 1 СИП ЮАОР, за да се приеме, че процесният продукт слънчогледово олио е с произход ЕС, е достатъчно да е закупено от европейски доставчици, дори слънчогледовите семена, от които е произведено да не са изцяло получени в ЕС, тъй като са претърпели достатъчна обработка и преработка в ЕС. На експертно ниво се установи, че производството на слънчогледово олио е сложен и многостепенен процес, поради което несъмнено покрива изискуемите критерии за преработка, заложи в международната правна уредба. Т.е., в случая е ирелевантно дали слънчогледовите семена са прибрани на територията на ЕС.

Предвид това, е достатъчно да се установи, че продуктът „нерафинирано сурово слънчогледово олио“, който е претърпял достатъчна преработка, е закупен от европейски производители.

Въпреки изисканите с цитираните по-горе писма документи и съответно представяни от жалбоподателя, митническите органи са приели, че не се доказва европейски произход на изнесеното от жалбоподателя олио, поради което е отказано издаване на сертификати EUR.1.

Тезата на жалбоподателя е, че в периода от 23.06.2023 г. до 18.09.2023 г. в Резервоар 1 действително е съхранявано украинско олио, натоварено на кораб Uranus на 18.09.2023 г., след което в Резервоар 1 (а и в Резервоар 2) е съхранявано олио с произход ЕС до 25.10.2023 г., което е било натоварено на кораб Hellas T.. Едва след като Резервоар 1 е бил изпразнен и олиото с произход ЕС от него е било натоварено на кораб Hellas T., на 25.10.2023 г. в 13:10 ч. е разтоварено украинско олио в Резервоар 1, който вече към този момент е бил празен. След този момент, кораб Hellas T. не е бил товарен с олио от Резервоар 1.

Настоящата инстанция намира, че твърденията на жалбоподателя намират доказателствена опора в ангажираните по делото доказателства и експертни заключения.

По делото се установи по категоричен начин, че „АгриВиа Ойл“ ЕООД използва различни методи за съхранение и доставка на закупеното от него олио- Резервоар 1 и Резервоар 2 на Пристанище В., наземни резервоари, автоцистерни, ЖП цистерни. Съдът кредитира приетите по делото, въпреки оспорването от страна на ответника, Съдебно- финансова експертиза и Съдебно- техническа експертиза, като компетентно изготвени, при използване на специални знания, почиващи на обективни находки, съдържащи се в множеството приобщени по делото писмени доказателства, чиято доказателствена сила /материална- при официалните и формална при частните документи/ не бе оспорена в настоящото производство, включително по реда на чл.193 ГПК.

От съществено значение за изясняване на количествата и произхода на процесната стока по доставчици, респ. товареното й на кораба Hellas T. е установено от вещото лице, разполагащо с нужната експертиза в областта на счетоводството, във връзка с несъответствията в първоначално представената от Агривиа О. ЕООД справка в хода на административното производство, несъставляваща аналитичен счетоводен регистър и фактическото състояние на база на всички първични и вторични счетоводни и придружаващи ги документи пр. Установено е, че Агривиа О. ЕООД има аналитична отчетност на закупуваните стоки по вид стока, а не по местонамиране на стоката /с уточнение, че такива са задължителни само за акцизни складове и се попълват в АДД/, поради което и доколкото дружеството-жалбоподател не разполага със специализиран софтуер, респ. не води регистър, от който да е възможно веднага в миналото да се установи какво количество олио е съхранявано в Резервоар 1, съответно в Резервоар 2, с разграничаване по доставчици/влогодатели, дати на въвеждане/извеждане; фактури за доставяне/извеждане/продажба; митнически декларации, кантарни бележки, фактури и др., вещото лице е проследило целия наличен документооборот, като документите, с които е работил експерта са приети по делото. Установено е, вкл. и по данни на жалбоподателя, че в резервоар 1 едно е съхранявано олио с произход У. /доколкото няма произход от ЕС/, но в периода от 23.06.2023г. до 18.09.2023 г., изведено количество натоварено на мт URANUS. Другото количество олио с произход У. пристигнало на пристанище В. Запад е съхранявано в собствени и БДЖ цистерни. А за Резервоар 2 няма данни за олио, което не е с произход ЕУ. Счетоводно е доказано, че се осчетоводяват фактури с техните количества и стойности, без да се отразяват количествата и номера на кантарни бележки, товарителници, ЧМР, прехвърлителни разписки и др. търговско- облигационни документи, свързани с регистрирани вече данъчни фактури. Във връзка с установеното от митническите органи относно кантарните бележки и товарителница, вещото лице е приложило описи на кантарни бележки по дати и резервоари само с посочен доставчик и не е установило зависимост, че кантарните бележки с щемпел Резервоар 2 са относими за количества съхранявани в Резервоар 2, в подкрепа на този извод е констатираното, че за три от доставчиците на олио, за които се установява директно товарене на цялото количество има щемпел Резервоар 2 на кантарните бележки (Тези доставчици са Зърно К., А. Биоплант и Клас Олио), поради което не може да се приеме, че поставен щемпел доказва местосъхранение. Експертът е проследил счетоводните документи, свързани с износа на олио с произход У., като е описал фактурите и придружаващите документи, както и данни за купувачите, корабите, включително е установено разминаване в броя на МД, а именно общо 93 бр. митнически декларации по внос, а не 176.

По отношение на натоварено количество на Hellas T. и от кои доставчици, при извършен анализ на приетите доказателства по делото, е установено, че в хода на

административното производство същите не са само, че не окомплектовани, но са приложени и неотнормирани, което се потвърждава от СФЕ. В тази връзка, в СФЕ са описани детайлно установените разлики между данните, съдържащи се в първоначално подадената пред митническите органи от жалбоподателя справка и първични счетоводни документи и приетите и в хода на съдебното производство такива, включително от третите неучастващи по делото лица/доставчици, като само за Б. О., за Клас Олио за Р. АД и за Сънкомо Фуудс е констатирано съответствие /подробно описани по- горе/.

В този ред на изложение следва да се отбележи, че със СФЕ се потвърждава и извода на вещото лице, изготвило СТЕ, че към датата, когато е започнало товаренето на кораб Hellas T., в Резервоар 1 не е имало налично количество слънчогледово олио с произход от У.. В подкрепа на това, в СТЕ е се съдържа заключение, че внесеното количество олио с произход У. е равно на изнесеното количество за периода от 01.01.2023г. до 23.10.2023г., както и че ако дружеството получи олио от У. и олио от страни от ЕС, може да се разделят продуктите, като се съхраняват в отделен резервоар- в единия резервоар да се съхранява олио от У., а в другия- олио от страни от ЕС, с оглед издадената в дружеството- жалбоподател Заповед №5 от 01.04.2022г.. Със СФЕ се потвърждава и констатацията на вещото лице още в СТЕ относно несъответствието в броя на митническите декларации за слънчогледово олио, внос от У..

При съвкупен анализ на доказателствената маса, състава на съда приема, че процесният продукт „нерафинирано сурово слънчогледово олио, насипно“, изнесена за Ю. А. с МД за износ с MRN 23BG002002A02374B7/20.10.2023, натоварена на кораб м/к Hellas T. (с нареждане-за товарене №0088/20.10.2023 г.) е с доказан произход ЕС, съгласно чл.2 от Протокол 1 към СИП ЮАОР.

Във връзка с доводите на ответника /подробно развити в писмените бележки/, относно прието като писмено доказателство писмо №12239/11.12.2025 г. на Изпълнителния орган на „Пристанище Варна“ ЕАД, съдът намира за нужно да отбележи, че същото е в отговор на конкретно изискана информация от Директор на ТД Митница В.. В писмото е посочено следното относно разтоварване на м.к. ORIS HELGA, рейс 08.09.2023 г. и натоварване на м.к. HELLAS T., през периода 20.10.2023 г.- 31.10.2023 г.: Видно от Генерален акт №154/10.09.2023 г. и ДВС №10275908/08.09.2023 г. /приложени/, м.к. ORIS HELGA е пристигнал на 08.09.2023 г. от У., започнал разтоварване на 09.09.2023 г./01:25 ч. и завършил разтоварване на 10.09.2023 г./20:40 ч. В същото писмо е отразено и че след извършена проверка е установено, че за посочения период в терминал В.- запад не е имало празни ЖП вагони (цистерни), съответно не е разтоварван товар от м.к. ORIS HELGA на ЖП цистерни. Относно товарните операции на м.к. HELLAS T., не е извършвано претоварване на олио директно от автоцистерни към кораба. По време на обработката всички пристигнали авто и ЖП цистерни са разтоварени първо в

наземните резервоари, след което товара е натоварен на кораба. Направено е уточнение, че наземните резервоари не се оперират от „Пристанище Варна“ ЕАД и не се отчита складова наличност в тях. Представеното от ответника писмо, прието към доказателствения материал е частен документ и като такъв не се ползва с материална доказателствена сила, респ. в производството по чл.193 ГПК е допустимо оспорването на неговото авторство, но не и съдържанието му. В случая не се оспорва авторството. С оглед изложеното, отразеното в него следва да се прецени на фона на останалите приобщени по делото доказателства. В тази връзка относно посоченото време на пристигане, разтоварване на кораб Oris Helga сурово слънчогледово олио от У. с получател АгриВиа йл ЕООД, изложеното в писмото кореспондира с приложените Генерален акт №154/10.09.2023 г. и ДВС №10275908/08.09.2023 г., Акт известие №1/10.09.2023 г. Както бе посочено по-горе обаче, от доказателствата по делото се установи и в частност от СФЕ, че постъпилото в Резервоар 1 от кораб Oris Helga украинско олио, е било натоварено на кораб Uranus на 18.09.2023 г.. На експертно ниво се доказва, какъв е капацитетът на Резервоар 1, а именно около 5000 мт. (с леки отклонения в зависимост от температурата на съхранение). Предвид това практически е невъзможно цялото украинско олио от кораба Oris Helga /7007,345 мт./ да бъде разтоварено в Резервоар 1 дори да е бил празен към онзи момент. Това е в подкрепа и на твърдяното от жалбоподателя обстоятелство за използването на ЖП цистерни. Следва да се има предвид и направеното уточнение, касаещо наземните резервоари. Посоченото, че обработката на пристигнали авто и ЖП цистерни са разтоварени първо в наземните резервоари, след което товара е натоварен на кораба не намира доказателствена опора в ангажираните по делото доказателства, напротив, видно от анализирания в СФЕ справка в табличен вид за директно натоварени количества олио на кораб Hellas T., снимков материал и др., се установява натоварване от авто и жп цистерни на кораба. Ето защо така представената информация не оборва установеното по-горе, че при товаренето на кораб HELLAS T. не е допуснато смесване на стока от европейски и неевропейски произход, поради което незаконосъобразно е отказано издаването на сертификати за движение EUR.1 за изнесените количества олио за Ю. А. с МД MRN 23BG002002A02374B7/31.10.2023 г.

Съдът намира доводът на жалбоподателя за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на правата на субекта, за неоснователен. В цитираната по-горе нормативна уредба, касаеща процедурата по издаване на процесните сертификати е предвидена макар и като изключение възможност да бъдат издаване и на по-късен етап / чл.46 от Регламент (ЕС) № 952/2013/. Съответно проверка на доказателството за произход е уредена в чл. 38 от Протокол 1 по СИП ЮАОР. Регламентиран е и последващият контрол в случай на издаване на благоприятен акт, визиран в чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013, към който препраща нормата на чл.84 и сл. от националния Закон за митниците, в

резултат, на който може да се обезсили издаден благоприятен акт, съгласно чл.27 от Регламент (ЕС) № 952/2013 или да се отмени/измени в случаите посочени в чл. 28 от същия регламент. Предвид това, в директно приложимата международната правна уредба, с примат пред националната, е предвиден както предварителен, така и последващ контрол. В случая действително органът не е посочил причините за изключителността и продължителността на проверката, но доколкото са изисквани допълнителни доказателства следва да се приеме, че дори да е налице нарушение, то не е от категорията на съществените, поради което не съставлява самостоятелно основание за отмяна на акта.

Във връзка с изложеното, настоящият съдебен състав приема, че жалбата е основателна, а Решение № 32-731679/08.02.2024 г. на Директора на Териториална дирекция Митница В. е незаконосъобразно, поради постановяването му в резултат на неправилно прилагане на материалния закон. Митническото решение подлежи на отмяна. Административната преписка следва да бъде върната на Митница В. за ново произнасяне, съобразно дадените от съда задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на спора и предвид своевременно направеното искане на жалбоподателя следва да се присъдят в полза на дружеството сторените по делото разноски за държавна такса в размер на 50 лева и внесен депозит за СТЕ в размер на 1143.52 лева. Относно претендираното адвокатско възнаграждение в размер на 98 400 лева съдът съобрази, че действително по делото са налице доказателства за платено адвокатско възнаграждение в размер на 82 000 лв. и 16 400 лв. ДДС, или общо 98 400 лева. В приложения Договор за правна защита и съдействие и в частност в т.2.1 е визирано „При цена на иска от ок.2 080 646.61 щатски долара, адвокатския хонорар ще бъде 82 000 лева без ДДС на една инстанция /инстанциите са 2- АССГ и ВАС, доколкото делата по жалбата срещу административния акт и искът по ЗОДОВ ще бъдат обединени по реда на АПК/...“. В случая искът по ЗОДОВ е отделен в самостоятелно производство. Настоящото производство, с оглед неговия предмет /отказ за издаване на сертификати за движение EUR.1/, е без фиксиран материален интерес, поради което е неотносима нормата на чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа (Загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025 г.). Предвид изложеното, но и като отчете, че се касае за дело с фактическата и правна сложност, обем от доказателствена маса, множеството съдебни заседания, процесуалната активност на процесуалните представители на жалбоподателя, бланкетното възражение за прекомерност на ответника, намира, че следва да бъде присъдено в настоящото производство адвокатско възнаграждение в размер на 8 000 лева, който размер не противоречи и на решение от 25 януари 2024 г., по дело С-438/2022 г. на СЕС. Ето защо следва ответникът да бъде осъден да заплати на жалбоподателя разноски в общ размер на 9 193.52 лева /4 700.57 евро/.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София - град, III отделение, 73 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „АгриВиа Ойл“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК], Решение № 32-731679/08.02.2024 г. на Директора на Териториална дирекция Митница В., с което е отказано издаване на сертификати за движение EUR.1 за стоката „нерафинирано сурово слънчогледово олио, насипно“, с код по КН 15121191, изнесено за Ю. А. с MD с MRN 23BG002002A02374B7 от 31.10.2023г., с №№ А., А., А., А.; А., А., А., А. както и на заменените сертификати за движение EUR.1 с №№ А., А., А., А., А., със сертификати за движение EUR.1 с №№ А., А., А., А., А., а също и на заменените сертификати за движение EUR.1 с №№ А., А., А., А., А., със сертификати за движение EUR.1 с №№ А., А., А., А., А..

ВРЪЩА административната преписка на Директора на Териториална дирекция Митница В., за ново произнасяне, съобразно дадените от съда задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Агенция Митници да заплати на „АгриВиа Ойл“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК] разноси в общ размер на 9 193.52 лева /4 700.57 евро/.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14- дневен срок от съобщаването.